

Noblesse oblige

De Bredase homeopathisch arts Lex Rutten geldt al ruim 20 jaar faam als behandelaar van niet alleen somatisch lijden, maar – overeenkomstig de theorie der homeopathie – ook allerlei psychisch ongemak als huwelijksperikelen, heimwee en zelfs exhibitionisme. Wegens zijn aanhoudende inzet voor de homeopathische geneeskunde werd hij in september 2002 benoemd tot Officier in de Orde van Oranje-Nassau. Rutten was van 1993 tot 2000 ook verbonden aan de werkgroep Volksgezondheid van de Wetenschappelijk Bureau van D'66. Dat gezelschap scheidde in die tijd curieuze nota's af waarin werd gepleit voor een 'pluriforme gezondheidszorg' en dan weet u wel hoe laat het is. De hand van Rutten was daarin duidelijk herkenbaar. Rutten moet gedacht hebben dat zijn hoge status hem de plicht oplegde om weer eens iets van zich te laten horen en zo geviel het dat de lezers van *Medisch Contact*, een blad dat geen peer review kent, op

2 juli 2004 geconfronteerd werden met een drie pagina's lang artikel van Rutten. Volgens de auteur waren 'de emoties rond de homeopathie onlangs weer opgelaaid'. Rutten vindt dat door vooraanstaande auteurs als Vandembroucke en Rosendaal de 'overstelpende bewijzen' voor de werkzaamheid van de homeopathie worden afgedaan met een beroep op de a priori onplausibiliteit van die geneesmiddelleer. Hij verwijt hen deze Bayesiaanse afweer, berustend op het ondenkbare werkingsmechanisme ervan, in stand te houden tegen beter weten in. De patiënten zouden geen boodschap hebben aan deze theoretische overwegingen en met een beroep op de wet BIG hun homeopathie blijven eisen. Rutten, die niet schrikt van grote woorden, ziet hier een 'conflict tussen recht en wetenschap' en wil 'erover praten'. Uw dienaar kon het niet meer opbrengen om tegen deze onzin in het geweer te komen. Slap, natuurlijk. ●

C. R.